

פרשת פי תבוא התשע"ז

adk1010@gmail.com

הרב ארי דוד קאהן

1. דברים פרק כו, טז-יט

(טז) הַיּוֹם הַזֶּה ה' אֱלֹהֶיךָ מְצַוְךָ לַעֲשׂוֹת אֶת-הַחֲקִים הָאֵלֶּה וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אוֹתָם בְּכָל-
לְבַבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ: (יז) אֶת-ה' הָאֱמִירָה הַיּוֹם לֵהִיּוֹת לָךְ לְאֱלֹהִים וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָיו וּלְשַׁמֵּר חֻקָיו וּמִצְוֹתָיו
וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשַׁמֵּעַ בְּקוֹלוֹ: (יח) וְה' הָאֱמִירָה הַיּוֹם לֵהִיּוֹת לּוֹ לְעַם סִגְלָה כַּאֲשֶׁר דִּבְרַתְךָ וּלְשַׁמֵּר כָּל-
מִצְוֹתָיו: (יט) וְלִתְתֶךָ עֲלִיּוֹן עַל כָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהַלְלָה וּלְשִׁים וּלְתַפְאֵרַת וּלְהִיתֶךָ עִם-קִנְדָשׁ לְה' אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבְרַ: ס

2. רש"י דברים פרשת כי תבוא פרק כו פסוק טז

הַיּוֹם הַזֶּה ה' אֱלֹהֶיךָ מְצַוְךָ. בְּכָל יוֹם יִהְיוּ בְעֵינֶיךָ חֻדְשִׁים פְּאִילוּ בּוֹ בַיּוֹם נִצְטַוִּיתָ עֲלֵיהֶם:
וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אוֹתָם. בַּת קוֹל מְבַרְכָתוֹ — הַבָּאָה בַּיּוֹם, תִּזְכֶּה לְשָׁנָה הַבְּאָה:

3. אבן עזרא דברים פרשת כי תבוא פרק כו

טז - הַיּוֹם הַזֶּה - אֵלֶּה דְבָרֵי מֹשֶׁה. וְשָׁמַרְתָּ - בְּלִבְךָ. וְעָשִׂיתָ אוֹתָם - בְּאַרְצְךָ: יט - וְלִתְתֶךָ עֲלִיּוֹן - זֶה
הוּא שְׂכַר הָאֱמִירָה:

4. רמב"ן דברים פרשת כי תבוא פרק כו פסוק טז

הַיּוֹם הַזֶּה ה' אֱלֹהֶיךָ מְצַוְךָ לַעֲשׂוֹת - הִנֵּה הַשְּׁלִים מֹשֶׁה לְבָאֵר אֵת הַתּוֹרָה וּלְחַדֵּשׁ כָּל הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר
צוּה אוֹתוֹ הַשֵּׁם לְחַדֵּשׁ לָהֶם, וּלְכַךְ אָמַר הַיּוֹם הַזֶּה ה' אֱלֹהֶיךָ מְצוּךְ לַעֲשׂוֹת אֵת הַחֲקִים הָאֵלֶּה וְאֵת
הַמִּשְׁפָּטִים, כִּי כִבֵּר הַשְּׁלַמְתִּי לְךָ הַכֹּל. וְהַזְכִּיר וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אוֹתָם בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ - וְהַלֵּב
וְהַנֶּפֶשׁ כִּבֵּר פִּירְשָׁתִּים (לְעִיל וְה):

5. ספורנו דברים פרשת כי תבוא פרק כו פסוק טז

הַיּוֹם הַזֶּה. שֶׁאַתָּה נִכְנַס עִמּוֹ לְבְרִית. הִנֵּה עֵינֶיךָ הַבְּרִית הוּא שֶׁהָאֵל יֵת' מְצוּךְ לַעֲשׂוֹת אֵת הַחֻקִּים
וְהַמִּשְׁפָּטִים לְטוֹב לְךָ וְאַתָּה מְקַבֵּל עֲלֶיךָ לְשַׁמְרָם: בְּכָל לְבַבְךָ. שֶׁתִּכִּיר בְּלִי שׁוֹם סִפְק שְׂרָאוֹי
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ: וּבְכָל נַפְשְׁךָ. שֶׁלֹּא יֵנִיא אוֹתְךָ כַּח מַתְאוּה בְּהִיוֹתְךָ מְכִיר מַעֲלַת מִי שְׂצוּה וְתוֹעֲלַת
מִצְוֹתָיו וּבִזְהָ:

6. העמק דבר דברים פרשת כי תבוא פרק כו פסוק טז

הַיּוֹם הַזֶּה. יָדוּע הַדְּרָשׁ שֶׁהֵבִיא רַש"י בְּכָל יוֹם יִהְיוּ בְעֵינֶיךָ כַּחֲדָשִׁים, אֲבָל אֵינן מְקַרְא יוֹצֵא מְדִי
פְּשׁוּטוֹ, שֶׁמְדַבֵּר בִּיחּוּד בְּאוֹתוֹ יוֹם שְׁעוֹמֵד בּוֹ, וּבֵא לַאֲפּוֹקִי מֵאֵז שְׁעַמְדוֹ עַל הַר סִינַי עַד הַיּוֹם
הַזֶּה. וְעֵינֶיךָ פִּרְשָׁה זוֹ, הוּא הַקְּדָמָה וּבִיאוֹר לְכַרִּיתֵת בְּרִית שְׁבֵא אַחֲרָיו הַבְּרִכּוֹת וְהַקְּלֹלוֹת שֶׁנִּקְרָא
בְּרִית שְׁבַעֲרֵבוֹת מוֹאָב, ...

7. רש"י דברים פרשת כי תבוא פרק כו פסוק יז

הָאֱמִירָה... הָאֱמִירָה. אֵינן לָהֶם עַד מוֹכִיחַ בְּמִקְרָא, וְלִי נִרְאָה שֶׁהוּא לְשׁוֹן הַפְּרָשָׁה וְהַבְּדִלָה — הַבְּדִלָה
לָךְ מֵאֱלֹהֵי הַנֶּכֶר לֵהִיּוֹת לָךְ לְאֱלֹהִים וְהוּא הַפְּרִיִשָׁה אֵלָיו מֵעַמִּי הָאֲרָץ לֵהִיּוֹת לּוֹ לְעַם סִגְלָה, וּמִצְאָתִי
לָהֶם עַד וְהוּא לְשׁוֹן תַּפְאֵרַת כְּמוֹ (תְּהִלִּים פֶּרֶק צ"ד פְּסוּק ז') "יִתְאֲמְרוּ כָּל פְּעֻלֵי אֲנִי":

8. רשב"ם דברים פרשת כי תבוא פרק כו פסוק יז

אֶת-ה' הָאֱמִירָה הַיּוֹם- אֵתָה הַזְּקִקְתָּה שֶׁאִמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִתְרַצָּה לֵהִיּוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים, כִּי הַדְּבַר
תְּלוּי בּוֹ לִיעֲשׂוֹת הוּא אֱלֹהֶיךָ וְיוֹשִׁיעֶךָ מִתּוֹךְ שֶׁקְּבַלְתָּ מִצְוֹתָיו, וְגַם הוּא הָאֱמִירָה, הַפְּעִילֶךָ שֶׁאִמַרְתָּ
וְנִתְרַצִּית שֶׁתְּהִיָּה לּוֹ לְעַם, לְפִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים וּגְבוּרוֹת עַד שֶׁנִּתְרַצִּית לֵהִיּוֹת לּוֹ לְעַם. הָאֱמִירָה פִּאִישְׁדִּירָא בְּלַע"ז:

9. אבן עזרא דברים פרשת כי תבוא פרק כו פסוק יז

הָאֱמִירָה - מִלְשׁוֹן גְּדוּלָה, וְקָרֹב מְגֻזְרָת [וְנִשְׁאָר-בּוֹ עוֹלֵלַת עֲנָקָה וְזֵת שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה גִּרְגָּרִים] בְּרִאשׁ אֱמִיר (יִשְׁעִיהוּ פֶּרֶק י"ז פְּסוּק
1). וַיֹּאמֶר רַבִּי יְהוּדָה הַלּוּי הַסְּפָרְדִי נ"ע, כִּי הַמְּלָה מְגֻזְרָת 'וַיֹּאמֶר', וְהַטְעַם - כִּי עָשִׂיתָ הַיִּשָּׂר, עַד שִׁיאִמַר

שהוא יהיה אלהיך. גם הוא עושה לך. עד שאמרת שתהיה לו לעם סגולה, ויפה פירש. והנה תהיה מלת האמרת פעל יוצא לשנים פעולים:

10. ר' יוסף בכור שור דברים פרשת כי תבוא פרק כו פסוק יז

אֶת־ה' הָאֱמֶרְתָּ - אית דמפרשי: לשון תמורה וחליפין, כלומר: החלפת והאמרת כל אלהות שבעולם בו, שהנחתם כולם ובחרת בו להיות לך לאלהים.

11. רמב"ן דברים פרשת כי תבוא פרק כו פסוק יז

וטעם אֶת־ה' הָאֱמֶרְתָּ הַיּוֹם - כיון שקבלתם עליכם כל התורה בפירושיה ובדקדוקיה ובחדושיה, הנה גדלתם השם ורוממתם אותו שיהיה הוא לבדו לכם לאלהים לא תודו באל אחר כלל: וְלִלְכָת בְּדַרְכָיו - שתעשו הטוב והישר ותגמלו חסד איש את רעהו. ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו - יזכיר בפרט החוקים והמשפטים כאשר פירשתי (לעיל דה), ויכלול במצותיו כל המצות מצות עשה ולא תעשה. וְלִשְׁמַע בְּקוֹלוֹ - ככל אשר יצוה לכם משאר המעשים, על ידי או על יד שאר הנביאים כאשר פירשתי (לעיל יג ה). ויתכן שיהו "מצותיו" מצות עשה "ולשמע בקולו" המניעות, כלומר מצות לא תעשה:

12. תרגום יונתן דברים פרשת כי תבוא פרק כו פסוק יז

ית יי חטבתיו חטיבא חדא בעלמא יומנא דהכין פתיב שמע ישראל יי אלהנא יי חד מטול למגוי לך לאלהא ולמהה בארסון דתקנו גדמוי ולמנטור קיימוי ופקודוי ודינוי ולמקבלא למימריה:

13. כתר יונתן דברים פרשת כי תבוא פרק כו פסוק יז

את יי אהבתם אהבה אחת בעולם היום שכך כתוב שמע ישראל יי אלהינו יי אחד בשביל להיות לך לאלהים וללכת בדרכים שמתקנות לפניו ולשמור חוקיו ומצוותיו ומשפטיו ולשמע למאמרו:

14. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ו עמוד א

אמר רבי אבין בר רב אדא, אמר רבי יצחק: מניין שהקדוש ברוך הוא מניח תפילין? שנאמר: (ישעיה ^{בב}) "נשבע ה' בימינו ובזרוע עזו", ואין 'ימינו' אלא תורה, שנאמר: (דברים לג) "מימינו אש דת למו". ואין 'עזו' אלא תפילין, שנאמר: (תהלים כט) "ה' עז לעמו יתן". ומניין שהתפילין עז הם לישראל? דכתיב: (דברים כח) "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליה ויראו ממך". ותניא, רבי אליעזר הגדול אומר: אלו תפילין שבראש. אמר ליה רב נחמן בר יצחק לרב תנא בר אבין: הני תפילין דמארי עלמא, מה פתיב בהו? אמר ליה: (דה"א ט) "ומי פעמה ישראל גוי אחד". ומי משתבח קודשא בריה הוא בשבתיהו דישראל? אין! דכתיב: (דברים כו) "את ה' האמרת היום, וה' האמירך היום". אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם, ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם. אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם, דכתיב: (שם ו) "שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד". ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם, דכתיב: "ומי פעמה ישראל גוי אחד בארץ"

15. פנים יפות דברים פרשת כי תבוא פרק כו פסוק יז

את ה' האמרת היום וגו'. אחז"ל [ברכות ו א] אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם שמע ישראל ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם, מי כעמך ישראל, פירוש בערוך ערך אמר ענין ציון וכתובה נראה דקאי על מצות תפילין שישראל מצוינים בהם לקבל אלהותו, כמ"ש בתיקונים [הקדמת תקוני הזהר ט א] ואדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו יקר אלו התפילין, כמ"ש חז"ל [מגילה טז ב] יקר אלו התפילין שנאמר כי שם ה' נקרא עליך, והכוונה לקבל על עצמו אלקותו יתברך, ואשר לא שם לבו לזה המה כרסן לבהמה, וז"ש להיות לך לאלהים ועי"ז תזכה ללכת ממדריגה למדריגה למעלה, כמ"ש במשנה [ברכות ^א] מפני מה קדמה שמע לווהיה אם שמוע כדי שיקבל עליו מלכות שמים תחילה ואח"כ עול מצות, והוא ע"י קיום החוקים ומשפטים כמ"ש בסמוך עד שזוכה למעלות רוח הקודש שהוא קרובה למעלת הנביאים כמ"ש בש"ע א"ח סי' צ"ח ס"א, וע"ז אמר וה' האמירך היום היינו מ"ש חז"ל [ברכות ו א] מנין שהקב"ה מניח תפילין, ואמרו דכתיב בה ומי כעמך ישראל וגו', וז"ש ולשמור כל מצותיו דהיינו שאותן המצות שצוה אותנו הקדוש ברוך הוא ג"כ עושה, וע"י אחדות התפילין נאמר וראו כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך, וזה ולתתך עליון לתהלה ולשם, והנה אחז"ל [שם יא א] שתפילין נקראין פאר

וזהו ולתפארת, וזש"ה [ישעיהו מט, ג] ישראל אשר בך אתפאר דהיינו שהש"י מניח תפילין הנקראים פאר וכתב בהם ומי כעמך ישראל, וזה מעלות ישראל יותר מן המלאכים כמו שאמרו חז"ל [ב"ב עה ב] שעתידין צדיקים שיאמרו לפנייהם קדוש וזהו ולהיותך עם קדוש: ואולי לא היו יכולין לקיים מצות תפילין במדבר עד שנאמר להם בערבות מואב פרשת שמע והיה אם שמוע, והעיקר הוא דקאי על מ"ש למעלה שיהיו המצות בעיניו בכל יום כאילו היום ניתנה, וכן הוא בתפילין בכל יום יהיו בעיניך כאילו היום וגו', ויש לפרש בזה מ"ש [תהלים קיט, קסב] שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב פירשו חז"ל [שבת קל א] דקאי על מצות מילה, ונדחק רש"י בזה בפרק ר"א דמילה שהיא אמירה ראשונה ולפירוש הערוך אמרתך היינו לשון ציון שישראל מצוינים בהם, ואמר ע"ז כמוצא שלל רב שאינו דומה מי שיש לו ממון מימים לשמחת מוצא שלל רב שהוא חדשה אצלו, וכן הוא במצות ה' שמחתו כאלו היום נצטוו וזה עיקר כוונת התפילין:

16. ספורנו דברים פרשת כי תבוא פרק כו פסוק יז

(יז) את ה' האמרת היום. כשקבלת עליך להכנס בברית בשבועת האלה אשר בה אבדן כל טוב גשמי אם תעבור עליו האמרת ורוממת את האל יתברך בזה שיהיה יותר נכבד אצלך קיום רצונו מכל טוב גשמי: להיות לך לאלהים. שיהא הוא אצלך הנבדל הנכבד מכל העצמים הנבדלים וממנו כל הנהגת וקיום ענייך בלי שום אמצעי כראוי לנצחי באופן שראוי לך לעבוד ולהכנע לו לבדו כראוי לעליון ומנהיגך ולהתפלל אליו בהיותו הוא לבדו מנהיגך: וללכת בדרכיו. להדמות לנכבד מכל שאר הנמצאים: ולשמוע בקולו. כראוי לעבדיו:

17. אור החיים דברים פרשת כי תבוא פרק כו פסוק יז

את ה' האמרת היום להיות וגו'. אומרו היום יתבאר על דרך אומרם ז"ל (כתובות ק"י ב) כל הדר בחוץ לארץ דומה כמי שאין לו אלוה ע"כ, והוא אומרו את ה' האמרת היום דוקא פירוש כיון שהיו בארץ המקודשת, והגם שעדיין היו בארץ סיחון ועוג עם כל זה כבר כתבנו שהיא מקודשת כיון שנכבשה כבוש רבים על פי נביא, וכמו שהוכחנו בפרשת מטות (ל"ב ג) ומעתה אין מקומה נחשב חוצה לארץ ולזה האמירו ה' להיות להם לאלהים, והוא אומרו להיות לך לאלהים: עוד ירצה על דרך אומרם ז"ל (זוהר ח"א ק"ח ב) ששאר הארצות נמסרו ביד שרי מעלה מה שאין כן ארץ ישראל אין עליה שופט מבלעדי ה', והוא אומרו את ה' האמרת היום בכניסתך לארץ להיות לך לאלהים על דרך אומרם (תהלים י"ז) מלפניך משפטי יצא ולא יבא משפטינו לפני שר ושופט: עוד נתכוין לומר כי יאמירו ה' הגם כי יביאם במשפט לתת לאיש כדרכו וכמעשיו הרעים, והוא אומרו את ה' האמרת וגו' להיות לך לאלהים, וידוע כי אלהים הוא מדת הדין אף על פי כן יאמיר ה' ויברך על הרעה מעין הטובה:

18. תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת ברכות פרק ב הלכה ג

מתני' אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קַרְחָה, לְמָה קָדְמָה שְׁמַע לְוְהִיָּה אִם שְׁמַע? פְּדֵי שְׂיִקְבֵּל עָלָיו מַלְכוּת שָׁמַיִם תְּחִילָה וְאַחַר כֵּן יִקְבֵּל עָלָיו עַל מִצְוֹת וְהִיָּה אִם שְׁמַע, לְוִיאָמָר? שְׂוְהִיָּה אִם שְׁמַע נוֹהֵג בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, וַיֵּאמֶר אֵינּוּ נוֹהֵג אֶלָּא בַּיּוֹם. גַּמ' ר' תַּיְיָה בְּשֵׁם ר' יוֹחָנָן, מָה טַעַם אָמְרוּ אֲדָם לֹבֵשׁ תְּפִלִּין וְקוֹרָא אֶת שְׁמַע וּמְתַפְּלֵל? פְּדֵי שְׂיִקְבֵּל עָלָיו מַלְכוּת שָׁמַיִם תְּחִילָה מְשַׁלֵּם שְׂכָאֲשֶׁר קוֹרָא ק"ש ותפילין עליו, יש בזה קבלת עול מלכות שמים שלימה

19. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יז עמוד ב

כל הקורא קריאת שמע בלא תפילין - כאילו מעיד עדות שקר בעצמו. אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: כאילו הקריב עולה בלא מנחה וזבח בלא נסכים. ואמר רבי יוחנן: הרוצה שיקבל עליו עול מלכות שמים שלמה - תלמוד בבלי מסכת ברכות דף טו עמוד א יפנה ויטול ידיו, ויניח תפילין ויקרא קריאת שמע ויתפלל, וזו היא מלכות שמים שלמה.

20. רשימות שיעורים (רי"ד סולובייצ'יק) מסכת ברכות דף ג עמוד א

ונתבאר דלשיטת הרמב"ם קדיש דרבנן נאמר רק על לימוד תושבע"פ, ומשום דיש בלימוד תושבע"פ קיום מיוחד של מסורת התורה מדור לדור. ונראה דמסורת התורה מהווה קיום דקבלת עול מלכות שמים. דהנה אמרינן לקמן (דף יג א) דפרשת שמע קודמת לזוהיה אם שמוע כדי שיקבל עליו עול מלכות שמים תחילה. והרמב"ם ביאר (פ"א ה"ב מהל' ק"ש) שפרשה ראשונה שבק"ש קודמת מפני שיש בה "יחוד ה' ואהבתו ותלמודו שהוא העיקר הגדול שהכל תלוי בו", ומבואר להדיא דקבלת עול מלכות שמים כוללת ג' ענינים אלו - יחוד ה', אהבת ה', ותלמוד תורה. ונראה שקיום קבלת עומ"ש ע"י תלמודו אינו כשלומד תורה בכתב דעלמא אלא צריך ללמד ולמסור את התורה לאחרים וכמו שכתוב בפרשת ק"ש "ושננתם לבניך", וע"כ בלימוד תושבע"פ ברבים חל קיום זה דקבלת עומ"ש משום דתורה שבעל פה מהווה חפצא דמסורת התורה מרב לתלמיד. וע"כ סובר הרמב"ם דאומרים קדיש דרבנן רק על לימוד תושבע"פ דהוי קיום דקבלת עומ"ש ע"י מסורת התורה.

21. רמב"ם הלכות קריאת שמע פרק א הלכה ב

...ומקדימין לקרות פְּרָשֶׁת שְׁמַע מִפְּנֵי שְׁיֵשׁ בָּהּ יְחִוּד הַשֵּׁם וְאַהֲבָתוֹ וְתִלְמוּדוֹ וְשֶׁהוּא הָעֵקֶר הַגָּדוֹל שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בּוֹ.

22. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יא עמוד א

וכי תימא הכי נמי, אלמה אמר רבי אבא בר זבדא אמר רב: אבל חייב בכל המצות האמורות בתורה, חוץ מן התפילין, שהרי נאמר בהם פאר, שנאמר: פֶּאֶרְךָ חֲבוּשׁ עָלֶיךָ! - התם - טריד טרדא דמצוה, הכא - טריד טרדא דרשות. ובית שמאי - ההוא מבעי להו: פרט לשלוחי מצוה. ובית הלל אמרי: ממילא שמע מינה דאפילו בדרך נמי קרי.

23. רש"י מסכת ברכות דף יא עמוד א

אלמה אמר רבי אבא - כמו: למה אמר אף על פי שטרוד בצערו חייב בכל המצות, חוץ מן התפילין, שנאמר בהם פאר ליחזקאל: פארך חבוש עליך וגו', וכיון דבעו פאר, ואבל מתגולל בצערו בעפר - אין זה פאר.

24. יחזקאל פרק כד פסוק יז

הֲאֵנְקוּ לִי מִתִּים אֲבָל לֹא־תַעֲשֶׂה פֶּאֶרְךָ חֲבוּשׁ עָלֶיךָ וְנִעְלִיךָ תְּשִׂים בְּרִגְלֶיךָ וְלֹא תַעֲטֶה עַל־שָׁפְם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכַל:

25. רש"י מסכת כתובות דף ו עמוד ב

שנאמר בהן פאר - פארך חבוש עליך ^(יחזקאל כד) ואבל מעולל בעפר קרנו וראשו ואין זה פאר לתפילין.

26. תוספות מסכת ברכות דף יא עמוד א

שנאמר בהם פאר - פרש"י ואבל מעולל בעפר קרנו ואין נאה לתת פאר תחת אפר.

27. שיטה מקובצת מסכת כתובות דף ו עמוד ב קונטרסים

ומצאתי בקונטרסין ואם תאמר למה לי טעמא דלא נילף שאר מצות מתפילין פירוש דלא נימא שיהיו שאר אבלים פטורים בשאר מצות כמו בתפילין אדרבה ממה שהוצרך להתיר להניח תפילין ליחזקאל ואסר עליו תלמוד תורה ש"מ דשאר אבלים חייבים בשאר ויש לומר דאינו דזה שהוצרך להתיר להניח תפילין היינו לפי שנאמר בהם פאר שהיה מן הראוי שיהיה אסור שהרי מעולל בעפר קרנו לפיכך הוצרך לו להתיר להניח תפילין. עכ"מ בקונטרסין ולא אבין למו ואין להאריך. והיה נראה לפרש דלכך נקט רש"י האי טעמא לפרושי לן אמאי לגבי תפילין אמרינן דדוקא ליחזקאל אמר ולא לשאר אבלים וגבי תלמוד תורה ילפינן שאר אבלים מיחזקאל וליתא דהכי נמי גבי תלמוד תורה כתיב פקודי ה' ישרים משמחי לב ואין לו שמחה וסוף סוף איכא לאקשוויי מאי שנא דגבי תפילין אמרינן דדוקא ליחזקאל אמר ולא לשאר אבלים וגבי ת"ת ילפינן שאר אבלים מיחזקאל ותירצו בתוס' דהא דשרי ליה רחמנא ליחזקאל אית לן למימר דבשאר אבלים אסור דאי בשאר אבלים שרי לא איצטריך למישרי ליה דלא אתא קרא להחמיר עליו באבלות אלא להקל עליו וכדכתיב אבל מתים לא תעשה אבל מאי דאסר עליה ודאי אית ליה למימר דאסור לכ"ע.